

у значајним центрима попут Лондона, он одговара да таква пракса никако није добра.

Министарство ће крајем фебруара или почетком марта расписати интерни конкурс за попуну упражњених дипломатских места. А није реч само о амбасадорима. „Пошто се по правилу на нека места пријављује више кандидата, а на нека нико, онда се онима који не буду изабрани на места на која су конкурисали даје шанса да се у другом кругу, односно на новом конкурс, пријаве за упражњена места. Планирамо да у мисије пошаљемо један број 'старих' каријерних дипломата који су већ били на служби у иностранству, али у министарству има и млађих људи који сигурно својим квалитетима заслужују да буду на челу мисије”, каже Одаловић.

Србија ће, најављује наш саговорник, и ове године отворити нова дипломатско-конзуларна представништва (ДКП). Прошле године је отворена амбасада у Јерменији као и и почасни конзулати у Једрену у Турској, у Ници у Француској, у престоници Перуа Лими, затим у Питештију у Румунији, као и конзуларне канцеларије у Дрвару у Босни и Херцеговини. Министарство је започело процедуру отварања почасног конзулата у Грузији са седиштем у Тбилисију.

Одаловић, међутим, не жели да открива где ће бити отворене нове мисије јер „због тих земаља није добро да лицитирамо”. „Отварање нових ДКП-а, као и затварање, реално је сагледавање потреба земље и мора да постоји општи консензус. На влади се образлажу разлози за то. Имамо још један број земаља које су у нашем фокусу за отварање амбасада и конзулата. Када будемо донели одлуке, те земље ће бити обавештене. И у овој години ће то бити једна од најважнијих спољнополитичких активности наше земље”, каже Одаловић.

Србија тренутно има 70 амбасада и 25 конзулата, а познаваоци прилика у дипломатији кажу да би земља величине Србије требало да има од 120 до 130 дипломатских представништава. Пакистан је, рецимо, једна од држава где немамо дипломатску мисију, иако се о томе размишљало још пре неколико година. Амбасада Србије у Пекингу радно покрива и ову државу, а она у Техерану је задужена за конзуларне послове.

Чиле је, каже наш саговорник, важна и угледна држава која не признаје Косово, а велики је савезник Америке. Србија ни тамо нема своје представништво, већ амбасада у Аргентини дипломатски покрива ову државу. Венецуела је отворила своју амбасаду у Београду почетком 2012, али реципроцитета није било. Ту су још и Монголија, Вијетнам,

Лаос... „Сваки ДКП има и финансијску рачуницу и требало би бити опрезан и предвидети да ли може да функционише. Тамо где немамо објекте, морамо да рачунамо на трошкове за закуп објеката, станова за запослене, плате, трошкове живота, школарине. То је нешто што се пажљиво разматра и наравно да смо лимитирани буџетом”, напомиње Одаловић.

У Триполију имамо амбасаду, али не и амбасадора

Србија никада, ни за време ратних сукоба, није повлачила амбасадора из Сирије. „Наша одлука је била, уз све ризике, да наши људи остану тамо и то се изузетно цени. Нисмо имали ниједан разлог да се осећамо угрожено, изузев од тероризма”, каже Одаловић.

Ни после четири године од страдања двоје службеника српске амбасаде у Триполију који су погинули у америчком бомбардовању, из Либије, каже Одаловић, никада није стигао одговор шта су они утврдили у истрази тог убиства. И од САД је тражен извештај о околностима бомбардовања који такође никада није послат. Упркос свим дешавањима у Либији, Београд никада није изместио амбасаду из Триполија. Не шаљемо тамо више амбасадора после погибије Оливера Потезице, али имамо човека који обавља те послове.

Власник болнице – почасни конзул у Харареу

И у овој години ће бити настављено именовање почасних конзула, најављује Одаловић. „Почасни конзули су важни људи, по правилу држављани земље у којој отварамо конзулат, угледне јавне личности које својим ауторитетом могу много да помогну, квалитетно побољшавају комуникацију са том земљом. Недавно сам био у Харареу, где ме сачекао наш почасни конзул и повео ме да видим шта ради. Одвео ме је у врло уређену и опремљену болницу чији је власник, а која је стециште највиђенијих људи из Зимбабвеа”, прича Одаловић. Према његовим речима, наши почасни конзули су одиграли велику улогу и када је реч о повлачењу признања Косова. „Они разговарају са својим властима, председницима, утицајним људима. Самим прихватањем да буду наши почасни конзули и прихватањем њихове земље да то буду, ми смо добили наше амбасадоре тамо где немамо ДКП. Они наше интересе артикулишу на један посебно добар начин, а ти људи не коштају, нису на нашем платном списку”, каже Одаловић.

Реконструкција амбасада

У првој половини ове године, подсећа Одаловић, почеће са радом Културно-информативни центар у Лондону након што буду завршени радови на адаптацији просторија. Србија има објекат у свом власништву и тренутно га сређује и прилагођава потребама Културног центра. Министарство културе ће предложити директора, а како каже Одаловић, у овом министарству се озбиљно разматра именовање новог директора КИЦ-а у Паризу после неких скандала који су потресали ову институцију. „Верујемо да ће уз подршку наше амбасадорке, тај КИЦ бити оно што треба да буде и због чега постоји. Наша културна дијаспора, која је тамо велика и јака, од нас то очекује”, каже Одаловић.

Најављује и да ће резиденција у Букурешту бити претворена у амбасаду, јер је питање шта ће се десити са објектом који је предмет сукцесије међу бившим републикама СФРЈ, где се тренутно налази српска амбасада. Уколико у сукцесији Србији припадне објекат на Кипру и он ће бити адаптиран, јер је Београду битно представништво у тој земљи. За неколико месеци требало би да почне и темељна реконструкција амбасаде у Вашингтону. Зграда је припала Србији у сукцесији и у лошем је стању. „Ове године ћемо се фокусирати на објекат у Женеви, мисију коју смо добили и која је доста запуштена. Средићемо и објекат у Франкфурту, који је такође нама припао из сукцесије”, објашњава Одаловић.

(Политика)